EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.7.2019
COM(2019) 358 final

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

Årsrapport om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i EU i 2017

Indholdsfortegnelse

1. INDLEDNING 2
2. Retsgrundlag 3
3. METODE OG OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE 3
4. OFFSHORESEKTOREN FOR OLIE OG GAS I EU 4
4.1 Anlæg og produktion 4
4.2 Offshore inspektioner, undersøgelser, håndhævelsesforanstaltninger og reguleringsramme 7
5. HÆNDELSESDATA OG SIKKERHEDSNIVEAU I FORBINDELSE MED OFFSHOREAKTIVITETER 9
6. KONKLUSIONER 11

1. INDLEDNING

Nærværende rapport er den anden rapport fra Europa-Kommissionen om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i Den Europæiske Union (EU). Den første rapport omhandlede sikkerheden i 2016 og blev offentliggjort i august 2018.

Retsgrundlaget for rapporten er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU[1] af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF ("offshoresikkerhedsdirektivet"). Denne lovgivning siger mod at opnå et højt sikkerhedsniveau i offshore olie- og gasaktiviteter til fordel for: arbejdstagere miljø offshoreplatforme og -udstyr økonomiske aktiviteter såsom fiskeri og turisme. Direktivets bestemmelser vil, når de gennemføres i medlemsstaterne, bidrage til at: (i) forebygge større uheld (ii) reducere antallet af hændelser (iii) sikre en effektiv opfølgning på uheld og hændelser med henblik på at afbøde virkningen heraf.

I tråd med rapporten fra 2016 har denne årsrapport følgende formål: (i) at tilvejebringe data om antal anlæg og type i EU (ii) at oplyse om hændelser i forbindelse med — og sikkerhedsniveauet i — offshore olie- og gasaktiviteter. Når yderligere rapporter foreligger i fremtiden, skal serien af årsrapporter tjene som registrering af sikkerhedsniveauet i medlemsstaternes olie- og gasaktiviteter.

Rapporten er baseret på årsrapporter og data indberettet af medlemsstaterne i henhold til offshoresikkerhedsdirektivet. Kommissionen har modtaget data fra Bulgarien, Kroatien, Cypern, Grækenland, Nederlandene, Danmark, Tyskland, Irland, Italien, Polen, Rumænien, Spanien og Det Forenede Kongerige. Størstedelen af anlæggene findes i Nordsøen og Atlanterhavet (378 anlæg), mens der er 166 anlæg i Middelhavet, 8 i Sortehavet og 2 i Østersøen.

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne har regelmæssigt foretaget inspektion af offshoreanlæggene under deres jurisdiktion i 2017. Efter en række hændelser har tre medlemsstater (Det forenede Kongerige, Danmark og Nederlandene) gennemført undersøgelser i rapporteringsperioden. Det Forenede Kongerige har gennemført 16 undersøgelser vedrørende sikkerhed og miljøhensyn og 2 undersøgelser vedrørende større uheld. En af undersøgelserne i Det Forenede Kongerige var stadig uafsluttet på tidspunktet for udarbejdelse af rapporten. Danmark og Nederlandene har hver gennemført 1 undersøgelse vedrørende et større uheld.

De tal, som medlemsstaterne har indberettet, navnlig vedrørende antal og omfang af de indberettede uheld i forhold til antallet af anlæg, indikerer, at den europæiske offshoresektor også i 2017 havde et højt sikkerhedsniveau.

[1] EUT L 178 af 28.6.2013, s. 66.

2. Retsgrundlag

Kommissionen udarbejder i henhold til artikel 25 i offshoresikkerhedsdirektivet en årlig rapport om sikkerheds- og miljøvirkninger af offshore olie- og gasaktiviteter på grundlag af de indberettede oplysninger fra medlemsstaterne. Medlemsstaterne forelægger en årlig rapport for Kommissionen, der indeholder de i bilag IX, punkt 3, til offshoresikkerhedsdirektivet omhandlede oplysninger senest den 1. juni hvert år.

De årlige rapporter, som medlemsstaterne skal aflægge i henhold til artikel 25, skal mindst indeholde følgende oplysninger:

a) anlæggenes antal, alder og placering
b) antallet og arten af udførte inspektioner og undersøgelser, og derudover eventuelle håndhævelsesforanstaltninger eller domstolsafgørelser
c) hændelsesdata i henhold til det fælles indberetningssystem, der er fastsat i artikel 23
d) alle væsentlige ændringer af reguleringsrammerne for offshore aktiviteter
e) resultaterne af offshore olie- og gasaktiviteter.

Medlemsstaterne fremsender de krævede oplysninger senest den 1. juni året efter indberetningsperioden (f.eks. den 1. juni 2018 for indberetningsperioden 2017).

Medlemsstaterne skal ved rapporteringen anvende et fælles format, som findes i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1112/2014 af 13. oktober 2014. Denne gennemførelsesforordning fastsætter et fælles format for udveksling af information om indikatorer for større farer til brug for operatører og ejere af offshore olie- og gasanlæg. Den fastsætter ligeledes et fælles format for offentliggørelse af information om indikatorer for større farer til brug for medlemsstaterne[2]. Kommissionens vejledning[3] af 25. november 2015 indeholder yderligere konkrete oplysninger om gennemførelsesforordningen og gennemgår, hvordan rapportformatet anvendes.

3. METODE OG OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

I henhold til bilag IX, punkt 3, til offshoresikkerhedsdirektivet skal medlemsstaterne fremsende klart definerede og afgrænsede oplysninger om hændelser i deres offshore olie- og gassektor ved hjælp af de skabeloner, der findes i gennemførelsesforordning nr. 1112/2014. De fremsendte data skal omfatte oplysninger om offshore olie- og gasanlæg i EU, som f.eks. antal, type, placering og alder. Rapporterne fra medlemsstaterne skal endvidere indeholde oplysninger om antallet af: (i) gennemførte offshore inspektioner, undersøgelser og håndhævelsesforanstaltninger (ii) hændelser efter kategori (iii) skader.

[2] EUT L 302 af 22. oktober 2014, s. 2.
[3] https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf.

Kommissionen har vurderet dataene om de enkelte medlemsstater samt sikkerhedsniveauet i offshoreregionerne. Kommissionen foretog samme vurdering i forbindelse med rapporten for 2016. I den forbindelse anlægger Kommissionen følgende betragtning: (i) Tyskland, Danmark, Frankrig, Det Forenede Kongerige, Irland og Nederlandene hører til regionen Nordsøen og Atlanterhavet (ii) Spanien, Grækenland, Kroatien, Italien og Malta hører til regionen Middelhavet (iii) Bulgarien og Rumænien hører til regionen Sortehavet (iv) Letland og Polen hører til regionen Østersøen.

Kommissionen har i sin årsrapport for 2017 anvendt oplysninger fremsendt af Bulgarien, Kroatien, Cypern, Grækenland, Nederlandene, Danmark, Tyskland, Irland, Italien, Polen, Rumænien, Spanien og Det Forenede Kongerige. De øvrige medlemsstater er enten ikke aktive inden for offshore olie- og gassektoren eller har ikke fremsendt oplysninger, der er relevante for denne rapport.

Samtlige medlemsstater med offshore olie- og gasaktiviteter med undtagelse af Det Forenede Kongerige har fremsendt fuldstændige data om alle deres anlæg. Det Forenede Kongerige begrænset dele af sin rapport til anlæg, der var underlagt en planlagt gennemgang af deres dokumentation for risikovurdering (artikel 42, stk. 2, i offshoresikkerhedsdirektivet). Det indebærer, at oplysningerne fra Det Forenede Kongerige om undersøgelser, håndhævelsesforanstaltninger, hændelsesdata og sikkerhedsniveau i forbindelse med offshoreaktiviteter begrænser sig til 139 anlæg (ud af i alt 188 eksisterende anlæg på Det Forenede Kongeriges kontinentalsokkel i 2017).

4. OFFSHORESEKTOREN FOR OLIE OG GAS I EU

4.1 Anlæg og produktion

Langt størstedelen af offshoreanlæggene[4] i EU-farvande er beliggende i Nordsøen, særligt i Det Forenede Kongeriges og Nederlandenes eksklusive økonomiske zoner (henholdsvis ca. 34 % og 28 % af offshoreanlæggene i EU-farvande). I Middelhavet har Italien flest anlæg (25 % af alle anlæg i EU-farvande) efterfulgt af Kroatien. I Sortehavsregionen har Rumænien en etableret offshore olie- og gasindustri, og Bulgarien har påbegyndt offshore olie- og gasefterforskning efter kulbrinter med meget begrænset produktion. I henhold til rapporterne fra medlemsstater, der grænser op til Østersøen, har kun Polen et offshoreanlæg i regionen (se tabel 1). I alt blev 554 produktionsanlæg og ikke-produktionsanlæg indberettet i EU-farvande i 2017, og det udgør en nedgang på ca. 5 % (32 færre anlæg) sammenlignet med 2016.

Tabel 1: Faste anlæg: "Type anlæg", fordelt på region og medlemsstat

Region/land	**Type anlæg**					***Ændring i alt i forhold***
	FMI	**NUI**	**FNP**	**FPI**	**I alt**	

[4] Mobile offshore-boreenheder (MODU) indgår ikke i analysen i afsnit 4.1.

							til 2016
Østersøen		1	1	0	0	**2**	**0**
	Polen	1	1	0	0	**2**	**0**
Sortehavet		7	1	0	0	**8**	**0**
	Bulgarien	0	1	0	0	**1**	**0**
	Rumænien	7	0	0	0	**7**	**0**
Middelhavet		16	147	0	3	**166**	**0**
	Grækenland	1	1	0	0	**2**	**0**
	Italien	12	126	0	3	**141**	**0**
	Spanien	1	2	0	0	**3**	**0**
	Kroatien	2	18	0	0	**20**	**0**
Nordsøen og Atlanterhavet		**143**	**212**	**1**	**22**	**378**	**0**
	Det Forenede Kongerige	80	86	1	21	**188**	**0**
	Irland	0	1	0	1	**2**	**0**
	Danmark	10	20	0	0	**30**	**0**
	Nederlandene	51	105	0	0	**156**	**0**
	Tyskland	2	0	0	0	**2**	**0**
I alt		**167**	**361**	**1**	**25**	**554**	**0**

(*) FMI — Faste, bemandede anlæg, FNP — Faste, ikkeproduktionsanlæg, FPI — Flydende produktionsanlæg, NUI — (Normalt) ubemandede anlæg

I 2017 blev 6 anlæg indberettet som under nedlukning i EU-farvande: 5 i Det Forenede Kongerige og 1 i Italien. I samme år blev 2 nye faste anlæg indberettet som under idriftsættelse: 1 i Det Forenede Kongerige og 1 i Nederlandene. Flytning af flydende produktionsanlæg har resulteret i indberetning af 1 yderligere anlæg. Ændringer i indberetningsmetoderne i nogle medlemsstater bidrager ligeledes til ændringen i antal indberettede anlæg i forhold til 2016.

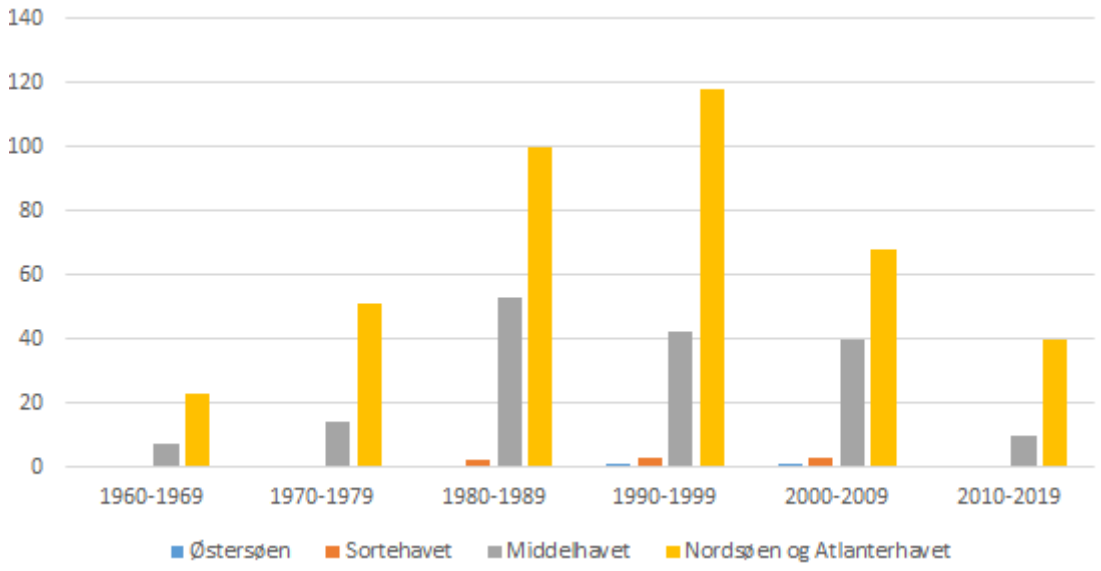
Over halvdelen af offshoreanlæggene i EU-farvande blev idriftsat i perioden 1980-2000. Siden 2010 er udviklingen af nye produktionsanlæg faldet mærkbart i regionen Nordsøen og Atlanterhavet og i Middelhavet (tabel 2 og figur 1).

Tabel 2: Antal anlæg i EU-farvande inddelt efter årti for idriftsættelse og region(*)

Årti for idriftsættelse	REGION				
	Østersøen	**Sortehavet**	**Middelhavet**	**Nordsøen og Atlanterhavet**	**I alt**
Data foreligger ikke				6	**6**

1960-1969	0	0	7	21	**28**
1970-1979	0	0	14	40	**54**
1980-1989	0	2	53	82	**137**
1990-1999	1	3	42	118	**164**
2000-2009	1	3	40	69	**113**
2010-2019	0	0	10	42	**52**
I alt	**2**	**8**	**166**	**378**	**554**

(*) Sammenlignet med data indberettet for 2016 er data for anlæggets idriftssættelsesår mere fuldstændige i medlemsstaternes indberetninger for 2017. Derfor kan der forekomme afvigelser mellem data for de to indberetningsår.

Figur 1: Nye faste anlæg fordelt på tiår og region

Størstedelen (ca. 94 %) af den olie og gas, der produceres i EU, produceres i Nordsøen og Atlanterhavsregionen (tabel 3). Det Forenede Kongerige er langt den største producent efterfulgt af Nederlandene og Danmark. Italien og Kroatien har aktiv produktion i Middelhavet, hvorimod det i øjeblikket kun er Rumænien, der har væsentlig olie- og gasproduktion i Sortehavet.

Tabel 3: Offshore olie- og gasproduktion i EU i kiloton olieækvivalenter (ktoe)

Region/land	**Samlet produktion i 2017 i ktoe**	**% EU i alt**	**Ændring i forhold til 2016**	**Ændring i forhold til 2016 i %**

				i ktoe	
Østersøen		**229,92**	**0,20 %**	**107,01**	**46,5**
	Polen	229,92	0,20 %	107,01	46,5
Sortehavet		**1 509,27**	**1,34 %**	**0**	**0**
	Bulgarien	44,08	0,04 %	0	0
	Rumænien	1 465,19	1,30 %	0	0
Middelhavet		**4 692,36**	**4,15 %**	**0**	**0**
	Kroatien	691,20	0,61 %	0	0
	Grækenland	146,16	0,13 %	0	0
	Italien	3 731,00	3,30 %	0	0
	Spanien	124,00	0,11 %	0	0
Nordsøen og Atlanterhavet		**106 620,27**	**94,31 %**	**0**	**0**
	Danmark	11 393,00	10,08 %	52	0.5
	Tyskland	1 070,00	0,95 %	31,91	3,0
	Irland	227,40	0,20 %	96,52	42,4
	Nederlandene	12 986,00	11,49 %	0	0
	Det Forenede Kongerige	80 943,88	71,60 %	0	0
I alt		**113 051,83**	**100,00 %**	**0**	**0**

4.2 Offshore inspektioner, undersøgelser, håndhævelsesforanstaltninger og reguleringsramme[5]

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne har regelmæssigt foretaget inspektion af offshoreanlæggene under deres jurisdiktion. Tabel 4 viser antal offshoreinspektioner udført i indberetningsåret. Antallet af inspektioner stiger normalt i takt med antallet af anlæg. Det bemærkes, at de kompetente myndigheder i Italien og Tyskland gennemførte et relativt stort antal inspektioner i forhold til antallet af anlæg sammenlignet med andre medlemsstater.

Data modtaget vedrørende inspektioner stemmer i det store hele overens med de indberettede tal for 2016. Generelt er der gennemført færre inspektioner i 2017 (630) sammenlignet med 2016 (735). Der er dog brugt flere mandedage (2.083 i 2017 sammenlignet med 1.913 i 2016). Tabel 4 indeholder to ekstra kolonner, der viser antal mandedage pr. inspiceret anlæg og antal inspicerede anlæg i forhold

[5] EUT L 178 af 28.6.2013, s. 78

Artikel 8, stk. 1, litra b), i offshoresikkerhedsdirektivet om de kompetente myndigheders forvaltningsmæssige funktioner: at føre tilsyn med operatørers og ejeres overholdelse af dette direktiv, herunder inspektioner, undersøgelser og håndhævelsesforanstaltninger.

til det samlede antal anlæg for hver medlemsstat. Ligesom for 2016 har Rumænien ikke indberettet, at der er gennemført inspektioner i 2017.

Tabel 4: Antal offshoreinspektioner fordelt på region og medlemsstat i 2017 (*)(**)

Region/land		**Inspektioner**	**Mandedage tilbragt på et anlæg (rejsetid ikke medregnet)**	**Antal inspicerede anlæg**	**Mandedage pr. inspiceret anlæg**	**Antal inspicerede anlæg i procent af samlet antal anlæg**
Østersøen		**2**	**7**	**2**	**3,50**	**67 %**
	Polen	2	7	2	3,50	67 %
Sortehavet		**1**	**0**	**1**	**0,00**	**11 %**
	Bulgarien	1	0	1	0,00	100 %
	Rumænien	0	0	0	0.00	0
Middelhavet		**304**	**378**	**96**	**3,94**	**56 %**
	Kroatien	12	2	6	0,33	30 %
	Cypern	2	9	1	9,00	50 %
	Grækenland	0	0	0	-	-
	Italien	289	366	88	4,16	61 %
	Spanien	1	1	1	1,00	33 %
Nordsøen og Atlanterhavet		**323**	**1,698**	**225**	**7,55**	**56 %**
	Danmark	18	62	15	4,13	41 %
	Tyskland	10	10	2	5,00	100 %
	Irland	3	32	2	16,00	67 %
	Nederlandene	60	41	49	0,84	30 %
	Det Forenede Kongerige	232	1,553	157	9,89	80 %
I alt		**630**	**2,083**	**324**	**6,43**	**56 %**

(*) De normaliserede værdier omfatter det samlede antal anlæg (dvs. faste og mobile) i drift inden for en jurisdiktion. Tallene for regionerne og de samlede tal tager højde for, at fire mobile anlæg blev angivet som i drift i mere end én jurisdiktion (Nordsøen) i 2017.

(**)Tabellen indeholder oplysninger fra medlemsstater med mindst ét offshoreanlæg i deres jurisdiktion i 2017.

Artikel 18 i offshoresikkerhedsdirektivet giver de kompetente myndigheder i medlemsstaterne visse rettigheder og beføjelser i forhold til aktiviteter og anlæg etableret i deres jurisdiktion. Disse rettigheder og beføjelser omfatter retten til at forbyde aktiviteter og retten til at kræve

foranstaltninger til at sikre overholdelse af de generelle principper for risikostyring og sikker drift. Medlemsstaterne i regionen Nordsøen og Atlanterhavet gennemførte otte håndhævelsesforanstaltninger i indberetningsåret 2017.

Tre medlemsstater har i indberetningsperioden foretaget undersøgelser: Det Forenede Kongerige, Danmark og Nederlandene. Det Forenede Kongerige har gennemført 16 undersøgelser vedrørende sikkerhed og miljøhensyn og 2 undersøgelser vedrørende større uheld. En af undersøgelserne i Det Forenede Kongerige var stadig uafsluttet på tidspunktet for udarbejdelse af rapporten. Danmark gennemførte 1 undersøgelse vedrørende et større uheld, og Nederlandene gennemførte 1 undersøgelse vedrørende et større uheld. Det samlede antal undersøgelser gennemført i 2017 (20) er sammenligneligt med det antal, der blev gennemført i 2016 (23).

Det Forenede Kongerige gennemførte 45 håndhævelsesforanstaltninger i 2017, hvoraf de fleste var forbedringsanmodninger, for de 139 anlæg, der er omhandlet i denne del af deres rapport (ud af i alt 188 anlæg). Nederlandene gennemførte 2 håndhævelsesforanstaltninger (administrative bøder). Dermed er det samlede antal håndhævelsesforanstaltninger gennemført i 2017 (47) betydeligt højere end i 2016 (10).

5. HÆNDELSESDATA OG SIKKERHEDSNIVEAU I FORBINDELSE MED OFFSHOREAKTIVITETER

Af de medlemsstater, der aktivt driver offshore olie- og gasaktiviteter, har Det Forenede Kongerige, Nederlandene, Danmark, Tyskland og Bulgarien indberettet følgende hændelser (i overensstemmelse med bilag IX til offshoresikkerhedsdirektivet).

- Det Forenede Kongerige indberettede 30 hændelser i 2017, herunder 2 større uheld. Undersøgelsen af et af de større uheld var stadig igangværende på indberetningsdatoen, og der indgår derfor ikke detaljerede oplysninger om undersøgelsen heraf i årsrapporten. Hovedårsagerne til det større uheld, der var færdigundersøgt på indberetningstidspunktet, var menneskelige fejl og driftsårsager i kombination med utilstrækkelig instruktion og utilstrækkelige procedurer. Det Forenede Kongeriges rapport omfatter 139 anlæg (ud af i alt 188 anlæg).
- Nederlandene indberettede 13 hændelser, herunder 1 større uheld. Årsagerne til det større uheld er ikke blevet indberettet, da sagen stadig var under efterforskning på indberetningstidspunktet.
- Danmark indberettede 14 hændelser, herunder 1 større uheld. Årsagerne til det større uheld er ikke blevet indberettet, da sagen stadig var under efterforskning på indberetningstidspunktet.
- Bulgarien indberettede 1 hændelse og ingen større uheld.
- Tyskland indberettede 1 hændelse og ingen større uheld.

Antallet af større uheld omfatter hændelser, der nemt kunne have forårsaget dødsfald eller alvorlig personskade, selv om de ikke havde dette udfald.

Af de indberettede hændelser faldt hovedparten (79,7 % af det samlede antal) i kategorien utilsigtede udslip 13,6 % vedrørte manglende kontrol med boringen (udblæsning/aktivering af aflastningsanordningen) 1,7 % vedrørte manglende sikkerheds- og miljøkritiske elementer (SECE) 5,1 % vedrørte kollision mellem fartøjer. Ingen hændelser krævede evakuering af personale.

Tabel 5: Hændelser fordelt på kategori (bilag IX til offshoresikkerhedsdirektivet, EU-plan)

Bilag IX-kategorier		**Antal hændelser**	**Andel af hændelser i kategorien**	**Andel af samlet antal hændelser**	**Antal hændelser (2016)**
(a)	**Utilsigtede udslip — i alt**	**47**	**100,0 %**	**79,7 %**	**25**
	Udslip af antændt olie/gas – brande	1	2,1 %	1,7 %	0
	Udslip af antændt olie/gas – eksplosioner	0	0,0 %	0,0 %	0
	Udslip af ikkeantændt gas	31	66,0 %	52,5 %	13
	Udslip af ikkeantændt olie	13	27,7 %	22,0 %	7
	Udslip af farlige stoffer	2	4,3 %	3,4 %	5
(b)	**Manglende kontrol med boringen — i alt**	**8**	**100,0 %**	**13,6 %**	**11**
	Udblæsninger	0	0,0 %	0,0 %	0
	Udblæsning/aktivering af aflastningsanordningen	6	75,0 %	10,2 %	11
	Svigt i en borehulsbarriere	2	25,0 %	3,4 %	0
(c)	**Tab af kontrol over et sikkerheds- og miljøkritisk element**	**1**	**100,0 %**	**1,7 %**	**3**
(d)	**Tab af strukturel integritet — i alt**	**0**	**-**	**0,0 %**	**2**
	Tab af strukturel integritet	0	-	0,0 %	0
	Tab af stabilitet/opdrift	0	-	0,0 %	1
	Tab af positionsstabilitet	0	-	0,0 %	1
(e)	**Kollision mellem fartøjer**	**3**	**100,0 %**	**5,1 %**	**0**
(f)	**Helikopteruheld**	**0**	**-**	**0,0 %**	**0**
(g)	**Uheld med dødelig udgang (*)**	**0**	**-**	**0,0 %**	**0**
(h)	**Alvorlig kvæstelse af fem eller flere**	**0**	**-**	**0,0 %**	**0**

	personer i samme uheld (*)				
(i)	**Evakuering af personale**	**0**	**-**	**0,0 %**	**1**
(j)	**Miljøhændelser (**)**	**0**	**-**	**0,0 %**	**0**
I ALT		**59**	**100,0 %**	**100,0 %**	**42**

(*) Kun i forbindelse med større uheld

(**) I henhold til medlemsstaternes rapporter kunne de større uheld ikke betegnes som miljøkatastrofer.

I EU steg det samlede antal indberettede hændelser fra 42 i 2016 til 59 i 2017, primært på grund af et øget antal utilsigtede udslip. Samtidig er hændelser på grund af manglende kontrol med boringen faldet fra 11 i 2016 til 8 i 2017, og hændelser som følge af sikkerheds- og miljøkritiske elementer faldt fra 3 til 1 i samme periode. Der var ingen indberetninger vedrørende manglende strukturel integritet i 2017 sammenlignet med 2 i 2016. Derudover blev der ikke indberettet hændelser vedrørende evakuering af personale i 2017 modsat 2016, hvor en sådan hændelse fandt sted 1 gang.

3 hændelser vedrørende kollision mellem fartøjer blev indberettet i 2017 sammenlignet med ingen i 2016, og der blev indberettet 2 tilfælde af svigt i borehulsbarriere sammenlignet med ingen i 2016. 4 hændelser klassificeret som større uheld blev indberettet i 2017[6], da de kunne have forårsaget dødsfald eller alvorlig personskade. De er stadig under evaluering hos de kompetente myndigheder. Til sammenligning blev to større uheld indberettet i 2016.

6. KONKLUSIONER

Både antal anlæg og den samlede olie- og gasproduktion viste et mindre fald i 2017 sammenlignet med 2016 (antal anlæg faldt fra 586 til 554, og den samlede produktion faldt med 2,7 %). Der var ingen markante ændringer i antal gennemførte inspektioner og undersøgelser.

Kommissionen vurderer sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter på grundlag af de data, som medlemsstaterne fremsender i henhold til bestemmelserne i

[6] EUT L 178 af 28.6.2013, s. 73:
artikel 2, stk. 1: "større uheld" i forbindelse med et anlæg eller tilknyttet infrastruktur:
(a) en hændelse, der omfatter en eksplosion, brand, tab af brøndkontrollen eller udslip af olie, gas eller farlige stoffer, som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade
(b) en hændelse, som medfører alvorlig beskadigelse af anlægget eller tilknyttet infrastruktur, og som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade
(c) enhver anden hændelse, der medfører døden eller alvorlige kvæstelser for fem eller flere personer, der befinder sig på offshore anlægget, hvor kilden til faren opstår, eller som udfører en olie- og gasaktivitet i forbindelse med anlægget eller tilknyttet infrastruktur eller
(d) enhver større miljøhændelse, der skyldes hændelser omhandlet i litra a), b) og c).
Med henblik på at fastslå, hvorvidt en hændelse udgør et større uheld i henhold til litra a), b) eller d), anses et anlæg, der normalt er ubemandet, som om det var bemandet.

gennemførelsesforordningen om indberetning. Nøjagtigheden af Kommissionens vurdering afhænger således af de oplysninger, som medlemsstaterne fremsender.

Som i 2016 blev der ikke indberettet uheld med dødsfald som følge i 2017. Desuden påskønner Kommissionen faldet i antal hændelser i nogle kategorier, herunder manglende kontrol med boringen, svigt i sikkerheds- og miljøkritiske elementer og manglende strukturel integritet. Kommissionen tager antallet af hændelser i kategorierne større uheld, utilsigtede udslip, kollision mellem fartøjer og svigt i borehulsbarriere ad notam. På baggrund af ovenstående konkluderes det, at den europæiske offshoresektor havde et godt sikkerhedsniveau i 2017.